

stilling. Men jeg skal ikke falde for Fristelsen; jeg vil ikke ind paa at debattere Betænkningen, før den foreligger for ærede Medlemmer her i Tinget.

Pürschel: Jeg vil blot tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 411, om hvilket det ærede Medlem Hr. Rode to Gange har talt, *første Gang* med Afskydelse af en let forgiftet Pil og med det blide Tonefald, som vi kender saa godt hos det ærede Medlem — det er jo ikke første Gang, og bliver formodentlig heller ikke sidste —, det maa man da haabe, hvis det ærede Medlem lever — at vi hører det — *sidste Gang* med Anvendelse af de mere kraftige Midler, hvor det ærede Medlem betegnede de 345 000 Kr., der jo foreslaas genindsat, som en ren politisk Bevilling uden saglig Begrundelse. Jeg maa sige, at for os staaer det meget snarere saaledes, at en saa voldsom Nedskæring som 660 000 Kr. paa en Vedligeholdelseskonto, der fra alle Sider erkendes at være intet ud over det nødvendige under normale Forhold, maa betragtes som rent politisk begrundet og manglende den fornødne saglige Begrundelse. Jeg kan derfor slet ikke se, at der i denne Sag er Tale om nogen Ydmygelse for Ministeren; mig forekommer det tværtimod, at det tjener Ministeren til Ære, at han, naar han er kommet til den Overbevisning, at man er gaaet for nær paa dette Punkt, saa møder i Rigsdagen og erkender det gennem et Ændringsforslag. Og det forekommer mig, at Medlemmer af det radikale Parti, naar de vil angribe en saadan — hvis man vil kalde det Omvendelse, skal være lidt forsigtige; de skal ikke kaste med Sten; thi det radikale Parti bor jo siden 1914—18 paa dette Omraade i et Glashus, et Glaspalads af kæmpemæssige Dimensioner. Thi har der nogen Sinde fundet en Omvendelse Sted i det danske politiske Liv, saa har der vist aldrig fundet nogen Sted af Dimensioner svarende til den, som det ærede Medlem Hr. P. Munch gennemløb i Perioden 1914—18. Naar man sammenligner den nu foreliggende Omvendelse med den, det ærede Medlem Hr. P. Munch den Gang gennemgik, kan man med Sandhed synges: „Langt højere Bjerge saa vide paa Jord der findes, end hvor Bjerg kun er Bakke“. For os har det været Formaalet, at man skulde have en forsvarlig Vedligeholdelse af Flaaden, og i særlig Grad af Flaadens Linie. Denne maa efter vor Opfattelse være rede til hurtig Brug; det

er det, man skulde naa ved det Ændringsforslag, der nu foreligger, og det er efter vor Mening en Nødvendighed, ikke mindst i den Situation, hvori man befinder sig, og som jo trak stærkt sammen paa det Tidspunkt, dette Ændringsforslag sidst var til Behandling her i Rigsdagen.

Denne Situations Vurdering fremgaar klart af det, der i disse Aar sker i vore Nabolande, Finland, Sverige, Norge, alle vedtager nye Flaadeprogrammer med store Udvidelser af deres Nybygningskonti. Saaledes vurderes Situationen i disse smaa Nabolande, som er dem, med hvem det ligger nærmest at sammenligne os. Der er derfor for os ikke Spørgsmaal om, at denne Bevilling er for høj, det, der for os har været det tvivlsomme, er, om det kan forsvares at gaa saa langt ned, som vi er gaaet, men det har vi efter Omstændighederne ment at kunne, fordi vi mener, det vil være muligt indenfor den Bevillings Grænser, som nu er givet, at vedligeholde Flaadens Linie paa en forsvarlig Maade, og derfor mener vi, at det for det enkelte Aar kan forsvares at gaa saa langt, som man er gaaet.

Om en Forøgelse af Militærudgifterne er der jo ikke Tale, tværtimod betyder Finansloven, som den højtærede Minister har oplyst, naar den kommer til at foreligge, en betydelig Nedsættelse af Militærudgifterne, en Nedsættelse, som vi for vort Vedkommende naturligvis ikke paa nogen Maade vil have betragtet som Norm for, hvad vi under normale Forhold maa anse for passende.

De Radikales Holdning i denne Sag kan ikke forbavse, thi man bør ikke forbavses over det radikale Parti. Derimod kunde det nok forbavse, at Socialdemokratiet indtager den Holdning, det gør, overfor Forslaget, al den Stund det er en Kendsgerning, at vi har en Flaade, og det er en Kendsgerning, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som sidder her nedenfor, da han var Forsvarsminister, udtalte, at hvis der kom en kritisk Situation, vilde han være nødt til at bruge det Forsvarsvæsen, vi har; deraf maa den naturlige Følge være, at man ogsaa siger: Saa længe vi har en Flaade, maa den være i forsvarlig Stand, thi ellers lægger man alt for stort et Ansvar paa den Minister, der eventuelt kan komme i den Situation at skulle bruge denne Flaade. Derfor maa Flaadens Vedligeholdelse være et naturligt Ønske hos Socialdemokratiet, og det maa i den Situation være saa meget mere nærliggende for Socialdemokratiet ikke at stemme for den større Nedskæring, som man jo